

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDALNAKI

Rovatok

[Címlap](#)

Ma történt

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Gyöző
- Videóár

Perge Ottó: Hack Péter börtönbe csukná a történelem legnagyobb csalását leleplezőket

antidogma.hu, p, 2010/01/22 - 10:48 [Soá-mánia](#)

Hack Péter börtönbe csukná azokat, akik lerántják a leplet a történelem legnagyobb csalásáról. Az MSZP még a választások előtt át szeretné vinni a parlamenten azt a törvényt, amely büntetné a holokauszttagadást Magyarországon – adta hírül a zsidó ATV. A Hit Gyűlekezetében vezető pozíciót betöltő, szélsőségesen magyarellenes Hack Péter „alkotmányjogász” szerint pedig nem a korábban megfogalmazott jogszabályt kellene előterjeszteni, hanem annak egy „szűkített változatát”, amely nem a „gyűlöletbeszédre” koncentrálna, hanem kifejezetten a holokauszt cáfolására.

Mindez valószínűleg azért történik, mert a szélhámos Eli Wiesel, amikor nem is oly rég idepofátlanzkodott, megparancsolta a magyarországi gyarmat irányítóinak, hogy az úgynevezett holokauszt tagadását büntető törvénnyel kell még tovább erősíteni az uralkodó faj hatalmát. A cionista érdekeket mindig lelkesen kiszolgáló – és ezért alaposan megfizetett – Hack Péter arról pofázott az ATV-ben, hogy azért nem sikerült eddig törvénybe iktatni a holokauszt-cáfolat büntetését elrendelő jogszabályt, mert a törvény „előterjesztője egy sor olyan más magatartást is belevont a büntetendő körbe, melyekkel kapcsolatban aggályok merültek fel”. Ugyanis a nagyvezír jogászok „nem határozták meg pontosan, mi is az a magatartás, amit büntetni kell”. „Az ellenzék erre hivatkozott, amikor a törvényt elutasította, és a köztársasági elnök is ellenérveket fogalmazott meg ezzel kapcsolatban.” Hack is nagyon jól tudja: sem az úgynevezett „ellenzék”, sem a beszari „köztársasági elnök” nem gördít akadályt egy olyan törvény elfogadásának útjába, amelyet nagyon akarnak a zsidók.

Mindebből Hack azt a következtetést vonja le, hogy az új jogszabály előterjesztésénél csakis a „holokauszt tagadására” kellene koncentrálni. Természetesen teljesen lehetetlen pontosan körülírni, mi is a „holokauszt-tagadás”, ezen kívül minden ilyesfajta törvény súlyosan sérti az ENSZ Alapokmányában is lefektetett emberi szabadságjogokat, de itt már a kutyát sem érdeklik az emberi szabadságjogok. Hiszen hazánk teljes alávetéséről és leigázásáról van szó, no meg persze a nyugati világ felett gyakorolt cionista befolyás megerősítéséről.

Nem lenne persze érdemes tovább idézgetni azt a sok hazugságot és ostobaságot, amit Hack Péter összehordott, ennek ellenére mégiscsak elmondom, hogy a következő kijelentés is elhangzott a szájából: „nyílt antiszemitizmus van a holokauszt-tagadás mögött, amely a holokauszt áldozatait úgy tünteti fel, mint akik valami rosszat követtek el”. Roppant logikus. Ha a második világháború bizonyos eseményeivel kapcsolatban másképp vélekedem, mint ahogyan hivatalosan előírják, akkor ebből miért következik feltétlenül, hogy utálom a zsidókat? Egyébként pedig a „nyílt antiszemitizmus” fogalma jogilag teljesen értelmezhetetlen, de persze ez sem számít. „Bizonyos értelemben a holokauszttagadás nem a múlttal foglalkozik, hanem a jelennel és a jövővel” – hazudta a csirkefogó, és ez a talányos mondat alighanem azt jelenti, hogy aki a zsidóknak nem tetsző nézeteket hangoztat a holokauszt kapcsolatban, az „újabb holokausztra készül”. Hack szerint továbbá a „holokauszttagadók egyre nyilvánvalóbban összefognak azokkal, akik például Izrael megsemmisítésére vagy a zsidóság különböző országokból való kiűzésére szövetkeznek”: Magyarán: aki Izraelt bírálni merészezi, az vagy maga is „holokauszttagadó”, vagy legalábbis együttműködik a „holokauszttagadókkal”, sőt, a „zsidóság kiűzésén” mesterkedik. Izrael állam cselekedeteinek bírálata is tilos lesz a jövőben? Hány évvel szándékoznak büntetni a zsidó állam kritikusait?

Hack Péternek ezek után volt még képe „morális értéktételről” papolni, amit persze úgy kell érteni, hogy a zsidók mondják meg ezek után, mi a jó és mi a rossz. Gyengébbek kedvéért: jó az, ami a zsidóknak jó, rossz az, ami a zsidóknak rossz. Hack Péter nagy kegyesen megengedte, hogy az új törvénybe beiktassák a kommunizmus bűneit tagadókat büntethetőségét is, de csakis abban az esetben, ha „a jogszabály elfogadtatásához csak így lehet megszerezni a parlamenti többséget”. De ha megvan a parlamenti többség a holokauszt-tagadókat elítélő törvény mellett, akkor a kommunizmus bűneit továbbra is kétségbe lehet majd vonni. A gazember végül az agyamosas fontosságát hangsúlyozta, mivel szerinte „az utóbbi évtizedekben

Február 13.

1278. február 13. III. Miklós pápa parancsára elevenen megégetnek 160 eretneket a veronai amfiteátrumban. Az áldozatok azok közül az albigensek (katharok) közül kerültek ki, akik Provence-ból menekültek olasz földre az ellenük folytatott két véres kereszties hadjárat után.

1547. február 13. A szicíliai luteránusok elleni nagy autodafé keretében Palermóban élve befalazásra ítélnék egy eretneket. Akkoriban III. Pál személyében egy hitetlen pápa foglalta el Krisztus földi helytartójának trónusát.

1590. február 13. III. Gyula pápa inkvizíciójának parancsára Rómában felakasztják az eretnekségben bűnös Lorenzo dell'Aglio da Soncino frátert.

1928. február 13. A magyar egyetemista ifjúság tüntetést rendez az 1920-as numerus clausus törvény enyhítése ellen (a felsőlház azonban március elsején mégis elfogadja az 1928:XIV. törvénycikket, amely eltörli az egyetemi felvételeknél a „népfajok és nemzetiségek” szerinti korlátozást), és október 15-25. között megismétli a tiltakozó akciót.

1945. február 13. Az angolszász légierő porig bombázza Drezda városát, legalább 250 ezer polgári személy halálát okozva. „Drezda: ilyen hely nem létezik többé”, dicsekedett a terrortámadást követően Arthur „Bomber” Harris, a brit légierő főparancsnoka. Katonailag Drezda elpusztításának semmi értelme nem volt, csupán az angolszászok hatalmi demonstrációját szolgálta. Az angol propaganda igyekezett a Coventry elleni 1940. november 14-i német támadásra adott válaszként beállítani Drezda lerombolását. Az angol város bombázásakor azonban mindössze 554-en vesztették életüket, ráadásul a RAF már jóval ezt megelőzően is támadott német polgári célpontokat, például alig két nappal azután, hogy a britek hadat üzentek Németországnak, 1939. szeptember 5-én lebombázták Wilhelmshaven és Cuxhaven szűrn lakott, belső városrészeit. „Drezda lerombolása az emberiség elleni büntettek egyike volt, amelynek okozót Nürnbergben vád alá kellett volna helyezni, ha az a bíróság nem a szövetségesek bosszújának pusztító eszköze lett volna”, írta utóbb Richard Crossmann brit munkáspárti politikus. A Drezda elleni "bomba-holokauszt" a legrövidebb idő alatt elkövetett, legkegyetlenebb és legtöbb áldozatot követelő tömeggyilkosság az emberiség történelmében.

1974. február 13. A Szovjetunió

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

Belépés

- **Felhasználó létrehozása**
- **Elfelejtett jelszó**

Navigáció

- **Friss tartalom**
- ▶ **Hírolvasó**

elmulasztottak az emberek morális tanítását, a határvonalak világos meghúzását, minek következtében szélsőséges, rasszista nézetek váltak bizonyos körökben szalonképesé. Nem véletlenül beszélt a nyomorult többes szám első személyben: a határvonalat Hack Péter és a hozzá hasonló magyarellenes gazemberek, és a hazánkat teljesen uralni szándékozó és főlvásárló cionista zsidók szeretnék meghúzni, és persze ők akarják az embereket morálisan tanítani. „Ezért mindenképpen szükség van a törvényre, melyet, ha minden jól megy, akár 2-3 héten belül elfogadhat az Országgyűlés” - szögezte le a magyargyűlölő cionista.

A legfőbb érv, amit az úgynevezett holokauszt cáfolásának törvényi tiltása érdekében felhoznak, a következő: azért nem engedhető meg, hogy bárki kétségbe vonja a hivatalos verziót, mert aki így cselekszik, az újabb holokausztot készít elő. Első pillantásra látszik, hogy elképesztő hazugsággal állunk szemben. De töprengjünk el alaposabban ezen a kirívóan ostoba érvelésen.

A cionista Hack Péter az ATV-nek adott interjújában azt mondta, a kommunizmus bűneinek tagadását azért nem kell tiltani, mert azok, akik kétségbe vonják a kommunizmus rémtetteit, nem akarnak újabb vérengzést előidézni. Más a helyzet a zsidók úgynevezett holokausztjának „tagadóival”, ők ugyanis csakis azért kérdőjelezzik meg a hivatalos holomítosz egyes elemeit, hogy azután teljes erővel gyilkolhassanak ismét – hangoztatta a magyargyűlölő cionista. De hol van ebben az egészen a logika? Először is miért olyan egyértelmű, hogy napjaink kommunistái – akik esetleg tényleg kisebbitik, netán tagadják a kommunista rendszerek bűneit – nem akarnak ismét diktatúrát, és nem nyitnák meg újból a koncentrációs táborokat, meg az Andrássy út 60-at? Jó, persze, naiv a kérdés, a válasz egyértelmű: a komcsik közt sok volt a zsidó, ők tehát nem olyan veszélyesek a „választott nép” számára, mint a „nácik”. De maradjunk most csak Hack Péter és általában a héber gyarmatosítók ostoba gondolatmenetének keretei között. A saját úgynevezett logikájuk alapján soha meg nem válaszolható egyik kérdés tehát így szól: miért szükségszerű, hogy a holokauszt hivatalos történetét megkérdőjelező történészek és kutatók újból zsidókat szeretnének irtani? És miért természetes a héberek szerint, hogy aki a kommunizmus bűneit kétségbe vonja, attól viszont nem kell tartani?

De ezzel az ellenvetésemnek még nincs vége. Ugyanis van egy másik gond is a Hack Péter és a mögötte álló zsidókat értelmetlen gondolatmenetével. Itt van ugyanis például az örmények esete. Mint tudjuk, a törökök különböző okoknál fogva a mai napig nem hajlandók elismerni, hogy az első világháború idején, 1915-ben egymilliónál is több örményt gyilkoltak le. Mármost következik-e vajon az „örmény holokauszt” makacs tagadásából, hogy a törökök ismét vérontást akarnak véghez vinni az örmények körében? Nem valószínű, hiszen Törökország már közel száz éve tagadja örmények százezreinek előre eltervezett lemészárlását, ennek ellenére nem következett be újabb örmény holokauszt. Ráadásul az örmények gyilkolászása tényleg megesett.

És egyáltalán: milyen joggal, miféle képtelen logika alapján feltételezi bárki is, hogy azért, mert egy történelmi eseményt egy bizonyos módon értelmez valaki, akkor az illető a jövőben tömeggyilkossá válik? Valamely múltbéli esemény tagadása semmiképpen sem jelentheti – függetlenül attól, megtörtént-e vagy sem –, hogy szeretnének, ha az adott esemény ismét bekövetkezne. Ha például valakit a bíróság előtt okkal vagy ok nélkül megvádolnak egy bűncselekmény elkövetésével, és az illető tagad, akkor ebből senki nem fog arra a következtetésre jutni, hogy szeretné végrehajtani a megtörtént vagy meg nem történt cselekményt.

Mindehhez pedig vegyük hozzá, hogy egészen bizonyosan állítom: bárki, aki alaposabban elkezd foglalkozni a zsidók úgynevezett holokausztjával, ellentmondások tömkelegébe botlik, és kételyek sokasága merül fel benne. Miért készülődne tömeggyilkosságra az, aki kételkedni kezd? Például teljesen érthető, ha az ember kételkedni kezd a hivatalos holovallásban, ha meggondoljuk, hogy a háború után 15 éven át azt állították – beleértve bizonyos „szemtanúkat” –, hogy minden egyes koncentrációs táborban működtek gázkamrák. 1960-ban aztán az egyik zsidó történész csendben bejelentette: a Német Birodalom területén felállított lágerekben gázkamrák pedig nem léteztek. Sem Buchenwaldban, sem Bergen-Belsenben, sem Dachauban. Ha valaki 1960 előtt Németországban nyilvánosan kételkedni merészt volna a németországi elgázosításokról szóló mesékben, megnézhetné volna magát. Sőt, alighanem börtönben kötött volna ki. Pedig neki lett volna igaza, mint utóbb kiderült. De mindez semmi, mert a holodogmatika számos más ponton is változott. 1990-ig hinni kellett abban is, hogy a nácik szappant állítottak elő a megölt zsidók testéből, bőrből pedig lámpaernyőt készítettek. Aki kételyeit hangoztatta volna a szappanos és a lámpaernyős sztori hitelességét illetően, elvesztette volna állását, és talán el is ítélték volna. Erre mi történik? 1990-ben izraeli zsidó történészek – megint csak szép csöndben – beismerték: a nácik nem állítottak elő emberi holttestek felhasználásával sem szappant, sem lámpaernyőt. Úgyhogy ha valaki nem tudná: immár nem kötelező hinni sem az emberi szappan, sem az emberbőrből készült lámpaernyő ostoba sztorijában, bár megjegyzem, jó néven veszik, ha az ember mégiscsak készpénznek veszi ezeket a buta meséket.

1990-ben történt még egy fordulat (és nem véletlenül akkor, mert a vasfüggöny lehullását követően lehetségessé vált alaposabban szemügyre venni azokat az állítólagos „haláltáborokat” Lengyelország területén, és a héberek rettegni kezdtek a lelepleződéstől): lecserélték az auschwitzi áldozatok emléktábláját, amelyen az állt, hogy 4 millió embert öltek meg a németek Auschwitzban. Az új emléktáblán pedig az 1,5 milliós áldozati szám szerepel, pedig korábban tankönyvekben is azt írták, a katedrálról is azt hirdették, hogy 4 millió zsidó vesztette életét Auschwitzban, és ha valaki kételkedni merészt volna ebben a kőbe vésett számban, megnézhetné volna magát. (De a 6 milliós szám viszont ezután sem változott, ami arra utal, hogy a

Legfelső Tanácsának elnöksége „a szovjet állampolgársággal összeegyeztethetetlen és a Szovjetunióknak kárt okozó, rendszeresen elkövetett cselekményekért” állampolgárságától megfosztja és az országból kizsuppoltatja Alekszandr Solzsenyicin Nobel-díjas író. (Vö. 1922. augusztus 16.)

matematika alaptörvényei sem érvényesek a holomitosz világában.) Sőt, vannak hivatalos holotörténészek, akik már azt pedzegetik, hogy csupán 1 millióan, vagy annál is kevesebben haltak meg az auschwitzi lágerben. (És nem mindegyikük volt zsidó, és nem mindegyikük halt meg gázkamrákban – állítják immár zsidó vagy a zsidók szolgálatában álló kutatók is.) És teljesen indokolt feltenni a kérdést a holovallás terjesztői felé: ha hazudtatok a németországi lágerek gázkamráiról, a meggyilkolt zsidók testéből készített szappanról, a bőrükből készült lámpaernyőről, és ha hazudtatok a 4 milliós auschwitzi áldozati szám ügyében, akkor vajon most, amikor a „tömeges elgázosításokról”, az immár csupán hatra csökkentett, és valamilyen okból kizárólag csak Lengyelország területén létező „haláltáborokról”, s ki tudja, miképpen összeszámolt „6 millió meggyilkolt zsidóról” beszéltek éjjel és nappal, vajon igazat mondtok-e? És azt a bátor és gondolkodni sem rest embert, aki ezt a teljesen jogos és érthető kérdést felteszi, miért minősítitek vérszomjas tömeggyilkosnak, aki másra sem vár, mint hogy milliókat mészároljon le?

Itt vannak azután az elektromos áramos kivégzésekről, az élve elégetésekről, a légalapáncsos gyilkosságokról, a tömeges vízbe fojtásokról szóló képtelennél képtelenebb, állítólagos szemtanúk vallomásai alapján összeállított történetek, amelyeket régebben szintén tilos volt megkérdőjelezni, most pedig már nem szólnak róluk egy szót sem maguk az észet osztó héber történészek és más hivataloságok sem. Ezen kívül pedig vegyük tekintetbe Fred Leuchter, illetve Germar Rudolf kutatási eredményeit: mindketten alaposan megvizsgálták az Auschwitzban gázkamraként mutogatott épület falát, melyből mintát vettek, de nem találták benne a hololegenda dogmatikájában kulcsszerepet játszó gáz, a hidrogén-cianid nyomait. Azután vegyük figyelembe az állítólagos szemtanúk teljesen abszurd, a fizika és kémia legalapvetőbb törvényeinek ellentmondó beszámolóit, vegyük figyelembe, hogy egészen biztosan nem állt rendelkezésre több millió holttest elégetéséhez szükséges tüzelőanyag az úgynevezett haláltáborokban. Továbbá még egy, a kételkedésre feljogosító szempont: egyáltalán nincsenek meg a zsidók állítólagos elpusztítását elrendelő írásos dokumentumok sem. Hasonlóképpen hiányoznak a „történelem legnagyobb népiirtásának” tárgyi bizonyítékai is. (Mert azt ugye senki sem gondolja komolyan, hogy önmagában egy csomó egymásra dobált cipő, szemüveg és ki tudja, kitől származó haj bármit is bizonyít.) Bármilyen bűnügy során a bizonyítékok háromféle típusával állnak elő az eljárás során: vannak ugye a tárgyi bizonyítékok (közülük az egyik legfontosabb a gyilkos fegyver), azután fontosak még az írásos dokumentumok, végül pedig a legkisebb bizonyító ereje a szemtanúk vallomásainak van. Az „elfogult” szemtanúk beszámolóit jórészt teljesen érdektelenek. Márpedig azok a foglyok, akik a koncentrációs táborokból szabadultak, egészen bizonyosan kimondhatatlanul gyűlölték a náciakat, sőt, a németeket általában. A zsidók kiirtásának vádjával pedig úgy bélyegezték meg a német népet, hogy a büntett elkövetésére nézve soha nem álltak rendelkezésre sem tárgyi bizonyítékok, sem írásos dokumentumok. Csak a teljesen megbízhatatlan és súlyosan részrehajló „szemtanúk” vallomásai alapján állították össze az egész vádiratot!

Kérdésem Hack Péterhez, az összes holokausztzó történészhez, újságíróhoz és politikushoz, és a szabad véleménynyilvánítást elfojtani óhajtó cionistákhoz a következő: ha valaki a holokauszt hivatalos történetének fentebb vázolt súlyos ellentmondásai és következetlenségei nyomán kételkedni kezd, kérdéseket tesz fel, és rámutat a lelepleződött holohazugságokra, miért számít potenciális tömeggyilkosnak? Ünnepelesen megfogadom, hogy ha erre a kérdésre bárki értékelhető választ ad, akkor nyilvánosan megeszem a cipőmet a Dohány utcai zsinagóga előtt.

(Kuruc.info)

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges